

Nu vil det jo imidlertid ses, at det Forslag, som her er fremsat, fjerner denne Banse- lighed, idet den høitærede Finantsminister i § 15 har indført en Bestemmelse, hvorefter der i saadanne Bryggerier, som foruden skattepligtigt Ol ogsaa fremstille svagere Ol, kan gives et efter Regjeringens nærmere Bestemmelse fastsat Afdrag i Skatten efter det Antal Lønder saadant skattefrit Ol, som bevistlig fraføres Bryggeriet. Naar nu denne Tanke kan realiseres, saa forekommer det mig, at den vigtigste Indvending, som kunde fremføres mod det tidligere Forslag, egentlig er fjernet, og saa kan jeg ikke se, hvorfor man i og for sig ikke skulde gaa ind paa det Beskatningsgrundlag, som er foreslaaet, nemlig Materialet. Jeg ser ikke nogen absolut Nødvendighed for altid ubetinget at lægge Skat paa Produktet. Findes det her foreslaaede at frembyde bedre Fordele og ikke at have nogen Ulempe i andre Retninger, ser jeg ingen Grund, hvorfor man ikke skulde vælge dette Skattegrundlag, — at fastsætte et og samme Skema overalt forekommer mig mindre heldigt, uden Hensyn til, hvad de praktiske Krav medføre — det har jo den Fordel, saaledes som det er fremhævet, at Beskatningen bliver mere retfærdig. Ganste vist, det kan man ikke gjen- nemføre overalt, som den ærede sidste Taler fremhævede, men naar man kan gjen- nemføre det, hvorfor skulde man saa ikke gjøre det? Det forekommer mig dog at være en Fordel. Naar man dernæst henviser til Beskatningen af Brændevin og af Kve- sjukker, hvor vi have fulgt ganske andre Prin- ciper, saa skal jeg blot gjøre opmærksom paa, at der jo her er særlige Omstændig- heder tilstede, som forekommer mig at kunne nødvendiggjøre en Afvigelse, og da navnlig den Omstændighed, at al Brændevin beskat- tes, medens derimod ikke alt Ol beskattes. Dette er en Omstændighed, som man ikke maa se bort fra. Dernæst kan jo Kontrollen med Brænderiene føres paa en Maade, som ikke kan anvendes her, hvilket ogsaa er et Hensyn, som maa være afgjørende, og det tidligere Skattegrundlag, nemlig Karrummet, kan der jo ialtfald ikke være Tale om at gjen- nemføre her med Hensyn til Gjæringsstærkene. Det forekommer mig derfor, at der under disse Omstændigheder maa blive en saadan Forskjel, at jeg ikke kan se, hvorfor man ikke ligesaa vel kan gaa i den af Ministeren fore- slaaede Retning som i den Retning at be- skatte Produktet, forsaavidt som denne Tanke kan gennemføres. Spørgsmaalet er nu alt- saa det: Kan man virkelig gaa i den Ret- ning at give en Tilbagebetaling, eller hvad man nu vil kalde det, for den Skat, som er

lagt paa Malt, der er anvendt til det ikke skattepligtige Ol? Her frembyder sig da strax Spørgsmaalet om Kontrollen, men naar Thinget i sin Dagsorden har erklæret, at man i Henseende til Kontrollen med det skatteplig- tige Ol principielt kan nøies med en Selv- kontrol fra Bryggernes Side, saa skjønner jeg ikke, at dette Thing principielt kan stille sig imod den Kontrol, som det her er fore- slaaet skal føres med det udgaaede Produkt. Ganste vist, Kontrollen maa føres i en an- den Retning; der er andre Farer for Be- svigelse af Statskassens Interesser, som maa imødegaaes; men det forekommer mig dog, at man maa kunne slutte saaledes: Kan man nøies med denne Kontrol for det skatteplig- tige Ol, saa maa man ogsaa kunne nøies med den samme Kontrol for det skattefrie Ol. Jeg vil dog gjøre opmærksom paa, hvad ogsaa er fremhævet i Motiverne, at denne Kontrol forsaavidt er lettere, som jo Bryggerierne selv ere interesserede i at opgive Alt, men hermed er dog forbundet den Fare, at Bryggeren kan være interesseret i endog at opgive Mere, end han har udført, og man er saaledes ud- sat for, at det kommer til at gaa her med Oltønderne, som det gik med Tordenstjolds Soldater, nemlig at de komme til at fungere flere Gange. Dette er imidlertid en Banse- lighed, som jeg tilstaar, at jeg ikke paa For- haand anser for uopvindelig. Jeg mener, at Muligheden af en tilstrækkelig Kontrol er tilstede her, ligesaa vel som hvor der er Spørgs- maal om en Kontrol af samme Art med det skattepligtige Ol; kun er det et Spørgsmaal, om man ikke yderligere maatte stærke for- skjellige Bestemmelser her i Udskiftet, og navnlig forekommer det mig, at der, forsaavidt som der er Spørgsmaal om Indførelsen af Surrogater, maatte træffes en Bestemmelse til, som supplerede den foreslaaede Kontrol og navnlig førte til, at der var tilbørlig Kontrol med Indførelsen. Den Bestemmelse, der findes i § 5, om at: „Statten af Surro- gater erlægges af det Indbragte, ikke ved Maanedens Udgang Tilstedeværende“, fore- kommer det mig maatte suppleres med en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes og føres Kontrol med det, der indføres. Søv- rigt skal jeg blot i Forbigaaende bemærke, at disse Bestemmelser angaaende Surrogater — som jo den høitærede Finantsminister nu har optaget, og hvorved der forsaavidt ogsaa er fjernet en Indvending, som kunde gjøres imod det tidligere Forslag — vil jeg ikke dvæle videre ved, forsaavidt som det jo viser sig, at de hidtil have vist sig ganske upraktiske. Disse Surrogater bruges jo ikke, og derfor Spørgs- maalet skulde opstaa, vilde man vel nok kunne træffe de fornødne Bestemmelser i saa Hen-